

poniedziałek, 21.04.2025

Życiorys papieża Franciszka

Życiorys papieża Franciszka

Zmarł papież Franciszek. Odszedł o godz. 7.35 do Pana w Domu Świętej Marty. Informację o śmierci Papieża Franciszka przekazał z kaplicy Domu Świętej Marty kamerling Świętego Kościoła Rzymskiego kard. Kevin Farrell. Papież miał 88 lat. Argentyński kardynał Jorge Mario Bergoglio, który od 13 marca 2013 był 266. biskupem Rzymu, miał w chwili wyboru 76 lat i do tego czasu przez 16 lat był metropolitą swego rodzinnego miasta – Buenos Aires

Do 2011 przed dwie trzyletnie kadencje był przewodniczącym episkopatu swego kraju. Był pierwszym Argentyńczykiem i w ogóle mieszkańcem Ameryki, a także pierwszym jezuitą, który został wybrany na najwyższy urząd w Kościele katolickim. Również jako pierwszy przybrał imię Franciszek. Jak sam powiedział tuż po pierwszym ukazaniu się zgromadzonym na Placu św. Piotra, kardynałowie wybrali papieża „z końca świata”.

Franciszek urodził się 17 grudnia 1936 w Buenos Aires jako jedno z pięciorga dzieci w rodzinie włoskiego imigranta – pracownika kolei. Z wykształcenia był technikiem chemikiem. 11 marca 1958 wstąpił do Towarzystwa Jezusowego – nowicjat odbywał w Chile, gdzie kształcił się w zakresie przedmiotów humanistycznych, a następnie w Kolegium św. Józefa w podstołecznym San Miguel, uzyskując tam licencjat z filozofii. Studiował następnie literaturę i psychologię w Kolegium Maryi Niepokalanej w Santa Fe i w Kolegium Zbawiciela w Buenos Aires.

13 grudnia 1969 wyświęcił go na kapłana ówczesny metropolita Córdoby abp Ramón José Castellanos (1903-79), po czym kontynuował on studia w Hiszpanii i tam 22 kwietnia 1973 złożył śluby wieczyste w swym zakonie. Po powrocie do kraju był m.in. mistrzem nowicjatu, wykładowcą na wydziale teologicznym w swym dawnym kolegium w San Miguel, a w latach 1973-79 prowincjałem jezuitów w Argentynie. W tym czasie wyjeżdżał również kilkakrotnie na dłuższe lub krótsze pobyty do Niemiec.

20 maja 1992 św. Jan Paweł II mianował 55-letniego wówczas jezuitę biskupem pomocniczym archidiecezji Buenos Aires; sakrę nowy hierarcha przyjął 27 czerwca tegoż roku z rąk ówczesnego arcybiskupa stolicy kard. Antonio Quarracino. Jego zawołaniem biskupim są słowa „Miserando atque eligendo”. 3 czerwca 1997 Ojciec Święty powołał hierarchę na arcybiskupa koadiutora z prawem następstwa, a w niecały rok później – 28 lutego 1998 mianował go arcybiskupem metropolitą jego rodzinnego miasta. 30 listopada tegoż roku papież mianował go jednocześnie ordynariuszem dla wiernych obrządków wschodnich w Argentynie, niemających własnego biskupa.

10 najważniejszych wydarzeń pontyfikatu papieża Franciszka

Na konsystorzu 21 lutego 2001 Jan Paweł II włączył go w skład Kolegium Kardynalskiego, przyznając mu jako kościół tytularny w Rzymie świątynię pw. św. Roberta Bellarmina. Jako biskup i kardynał przyszedł papież uczestniczyć w wielu ważnych wydarzeniach kościelnych z Synodami Biskupów na czele. W latach 2005-11 przez dwie 3-letnie kadencje był przewodniczącym Argentyńskiej Konferencji Biskupiej.

W dniach 18-19 kwietnia 2005 kard. Bergoglio wziął udział w konklawe, które wybrało Benedykta XVI i – jak się okazało po latach – już wówczas był jednym z głównych kandydatów na nowego papieża, zajmując w ostatnim głosowaniu drugie miejsce za kard. Josephem Ratzingerem. A 8 lat później w wyniku konklawe w dniach 12-13 marca 2013 zastąpił go na urzędzie biskupa Rzymu. Ale wcześniej – 23 lutego tegoż roku Benedykt XVI mianował argentyńskiego hierarchę-jezuitę członkiem Papieskiej Komisji ds. Ameryki Łacińskiej, działającej w ramach Kongregacji ds. Biskupów. Była to jedna z ostatnich decyzji tego papieża, który w 5 dni później zakończył swój pontyfikat. Oficjalne rozpoczęcie posługi nowego Ojca Świętego nastąpiło niespełna tydzień później – 19 marca 2013 r.

Franciszek był pierwszym jezuitą na Tronie Piotrowym, a zarazem pierwszym Następcą św. Piotra – zakonnikiem od ponad półtora stulecia. Poprzednim biskupem Rzymu, który przed wyborem należał do jakiegoś zakonu, był kameduła Grzegorz XVI (Bartolomeo Cappellari; 1765-1846, papieżem był od 1831). Wybrano go na biskupa Rzymu 2 lutego 1831, po konklawe, które trwało ponad 2 miesiące (poprzedni papież, Pius VIII, zmarł 30 listopada 1830).

Franciszek był też 8. papieżem, który po wyborze pokazał się po raz pierwszy całemu światu w loggii bazyliki św. Piotra. Pierwszym był Pius XI (Achille Ratti), wybrany 6 grudnia 1922: pozdrowił on wiernych na Placu św. Piotra i udzielił im błogosławieństwa „Urbi et Orbi”. Jego pojawienie się w tym miejscu miało wymiar symboliczny, gdyż od zajęcia Rzymu przez wojska włoskie 20 września 1870 i likwidacji Państwa Kościelnego papieże byli „więźniami Watykanu” i oficjalnie nie pokazywali się publicznie, poza obrzędami religijnymi a loggia bazyliki św. Piotra była zamknięta. I dopiero owo pokazanie się nowego biskupa Rzymu w tym miejscu oznaczało chęć pojednania się z Królestwem Włoch. Później, za pontyfikatu tegoż papieża, 11 lutego 1929 zawarto Układy (Traktaty) Laterańskie, które ostatecznie regulowały stosunki między papieństwem a państwem włoskim.

Wszyscy kolejni następcy Piusa XI już regularnie ukazywali się w loggii bazyliki watykańskiej: Pius XII (Eugenio Pacelli; 1939–58), św. Jan XXIII (Angelo Giuseppe Roncalli; 1958–63), św. Paweł VI (Giovanni Battista Montini; 1963–78), bł. Jan Paweł I (Albino Luciani; 1978), św. Jan Paweł II (Karol Wojtyła; 1978–2005), Benedykt XVI (Joseph Ratzinger; 2005–13) i Franciszek (Jorge M. Bergoglio; od 2013).

Wcześniej papieże pozdrawiali zgromadzonych wiernych z loggii bazylik: św. Jana na Lateranie lub św. Pawła za Murami, przy czym nie zawsze to w dniu swego wyboru, ale czasami robili to nazajutrz lub nawet kilka dni później.